

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203940
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5118203940.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Steelmontage, s. r. o., so sídlom Žilina, Bôrická cesta 3047/107, IČO: 46 873 121, proti žalovanému: P. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. L.. XXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 13C/9/2018-79 zo dňa 16. marca 2018, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 13C/9/2018-79 zo dňa 16. 03. 2018 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že návrhom doručeným súdu dňa 19. 02. 2018 sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu veci v jeho vlastníctve, ktoré obstaral kúpnu zmluvou zo dňa 03. 02. 2014 od predávajúceho C. D., D. - T. XXX/XX, G., v hodnote 210,- eur, vedených v majetku žalobcu interným účtovným dokladom č. IDV20140016, a to: 190 X6 LCD monitor PHILIPS v počte 1 kus, PC s príslušenstvom v počte 1 kus, Lexmark - tlačiareň s kopírkou a skenerom v počte 1 kus, ktoré žalovaný neoprávnene zadržáva. Žalobca podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil naliehavým právnym záujmom na úprave pomerov, pretože v opačnom prípade bude protiprávny stav naďalej pretrvávajúť. Ako výlučný vlastník vecí tieto nemá vo svojej faktickej dispozícii, a teda nemôže s nimi nakladať a dochádza k znížovaniu ich hodnoty, teda k škode na jeho majetku. V dôsledku konania žalovaného nemá možnosť odvrátiť riziko akejkoľvek škody, ktorej vznik na veciach bezprostredne hrozí, pričom žalovaný mu znemožňuje riadny chod a výkon podnikateľskej činnosti v takej miere, že nemôže vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, čím mu spôsobuje rozsiahle škody.

Citujúc ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol majúc za to, že skutočnosti uvedené žalobcom neodôvodňujú, resp. neosvedčujú potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami. Žalobca podľa názoru súdu neosvedčil, že žalovaný má vo svojej faktickej držbe veci, ktorých vydania sa domáha. Pokiaľ žalobca predložil súdu výzvy zo dňa 13. 07. 2016, 28. 07. 2016, 18. 08. 2016, 12. 10. 2016, 21. 12. 2016 a 01. 06. 2017, v týchto nie sú uvedené (špecifikované) veci, ktorých vydania sa žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha. Výzvy sa týkajú úplne iných hnutelných vecí, než tých, ktorých vydania sa žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, pričom o vydaní vecí špecifikovaných v predmetných výzvach už bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 25C/40/2017-52 zo dňa 26. 06. 2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/314/2017-134 zo dňa 07. 11. 2017 a uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 27C/61/2017-72 zo dňa 04. 10. 2017.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a rozhodujúc o trovách konania len vo vzťahu k žalobcovi z dôvodu, že uznesenie sa v súlade s § 331 ods. 1 C. s. p. nedoručuje žalovanému, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže úspešnou stranou bol žalovaný, ktorému by inak patril nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej v nariadení neodkladného opatrenia v zmysle jeho návrhu.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasí s tým, že neosvedčil skutočnosť, že žalovaný má vo svojej faktickej držbe veci, ktorých vydania sa domáha. Už v návrhu zdôvodnil, že svoje nároky si voči žalovanému uplatňuje ako voči bývalému konateľovi, ktorého povinnosťou bolo spoločnosti protokolárne odovzdať všetok majetok a spisovú agendu, čo neurobil. Z tohto dôvodu bol prvýkrát dňa 13. 07. 2016 vyzvaný k vráteniu všetkých hnuiteľných vecí, ktoré má vo svojej držbe (súhrnne pomenované ako technické prostriedky). Žalovaný na výzvu reagoval listom zo dňa 15. 07. 2016, v ktorom uviedol, že technické prostriedky používa a ich vrátenie je nemožné. Držbu hnuiteľného majetku nenamietal, túto potvrdil. Odpovede žalovaného na jeho výzvy jednoznačne preukazujú držbu hnuiteľného majetku žalovaným, nakoľko bez jeho držby by ho nemohol používať. Tieto listinné dôkazy a z toho vyplývajúcu argumentáciu predložil súdu v samotnom návrhu a súd sa týmito dôkazmi dostatočne nezaoberal.

V ďalšom žalobca zosumarizoval sled vyjadrení žalovaného vo vzťahu k zadržovaným hnuiteľným veciam v ich časovej postupnosti, z ktorých je podľa neho bezpečne preukázaná skutočnosť, že žalovaný hnuiteľný majetok neodovzdal a má ho vo svojej faktickej dispozícii.

Súd podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotil listinné dôkazy - výzvy adresované žalovanému, kde bol žalovaný vyzvaný na odovzдание všetkého hnuiteľného majetku. Vo výzvach, kde boli jednotlivé položky identifikované časovo skôr, uviedol, že žiada vydať „najmä“, avšak nielen tieto položky hnuiteľného majetku. Povinnosťou žalovaného bolo vydať všetok majetok spoločnosti, a to aj bez výziev. Nemôže byť preto na jeho ťarchu súdom vyslovený právny názor, že nevyzýval na tú ktorú položku hnuiteľného majetku konkrétne, a to v situácii, keď žalovaný neodovzdal ani len zoznam majetku a s tým súvisiace dokumenty, a preto nebolo možné rozsah majetku neodovzdaného žalovaným ustáliť okamžite a nároky uplatniť súhrnne v jednom konaní. Dôkazom neoprávnenej držby hnuiteľného majetku žalovaným je podľa žalobcu aj zápisnica o priebehu valného zhromaždenia zo dňa 22. 12. 2016, ktorej prílohu tvorí tabuľkový zoznam majetku spoločnosti, ktorý žalovaný zadržáva neoprávnene na ťarchu a škodu spoločnosti.

Je presvedčený, že pripojené listinné dôkazy dostatočne osvedčujú, že hnuiteľné veci sú v jeho výlučnom vlastníctve, žalovaný svojimi vyjadreniami sám potvrdil skutočnosť, že sa tieto veci u neho fakticky nachádzajú, a teda medzi sporovými stranami existuje právny vzťah. Osvedčil teda okolnosti svedčiace o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej majetkovej ujmy, ktorá mu hrozí faktickým konaním žalovaného, nakoľko mu hrozí vznik škody, dochádza k porušovaniu jeho práv a oprávnených záujmov.

3. Žalovaný sa do rozhodnutia odvolacieho súdu k návrhu žalobcu a jeho odvolaniu, ktoré mu boli odvolacím súdom zaslané v súlade s § 329 ods. 1 posledná veta C. s. p. za účelom poskytnutia možnosti na vyjadrenie, nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení, na ktoré v podstatných bodoch odkazuje.

6. Inštitút neodkladného opatrenia je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam strán konania. Neodkladné opatrenie možno nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán konania alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Aby mohol súd vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí jeho navrhovateľ osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, či obavy z ohrozenia exekúcie. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je teda výlučne vecou strany konania, ktorá navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, produkovat' príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 C. s. p.) a súd pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

7. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením navrhovanej povinnosti alebo obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacími opatreniami.

8. Preskúmaním napadnutého uznesenia, predloženého spisu, vyhodnotením predložených listinných dôkazov a skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolaní žalobcu, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia uvedené v § 325 C. s. p. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, žalobca v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil, že je vlastníkom hnutelných vecí uvedených v žalobe, osvedčil i skutočnosť, že žalovaný je spoločníkom žalovaného a od 04. 10. 2012 do 01. 07. 2016 bol i konateľom žalovaného. Žalovaný však neosvedčil, že hnutelné veci, ktorých vydania sa domáha, sa reálne nachádzajú u žalovaného, ktorý ich má neoprávnenne zadržiavať.

9. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na listiny predložené v konaní, odvolací súd sa stotožňuje s ich vyhodnotením súdom prvej inštancie. Z uvedených listín nevyplýva, že by sa hnutelné veci, ktorých vydania sa žalobca domáha, nachádzali u žalovaného. Samotné vyjadrenie žalovaného v liste zo dňa 15. 07. 2016, že „technické prostriedky“ používa a ich vrátenie je nemožné, nemožno považovať za potvrdenie držby hnutelných vecí, ktorých vydania sa žalobca domáha návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že žalovaný uvedeným listom reagoval na výzvu žalobcu, v ktorej však neboli tieto hnutelné veci uvedené. Pokiaľ by teda vyjadrenie žalovaného bolo možné považovať za potvrdenie o držbe „nejakých“ technických prostriedkov spoločnosti, bez ich konkretizácie nemožno jeho vyjadrenie považovať za potvrdenie (neoprávnenej) držby práve tých hnutelných vecí, ktorých vydania sa žalobca v tomto konaní domáha. V žiadnej z listín predložených žalobcom ohľadne komunikácie strán konania (či už vo výzvach žalobcu alebo vyjadreniach žalovaného) nie sú uvedené hnutelné veci, ktorých vydania sa žalobca domáha (na rozdiel od konaní vedených na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/40/2017, 27C/61/2017), preto nie je možné akceptovať jeho námietku, že držbu predmetných vecí žalovaným v konaní preukázal.

10. Odvolací súd zároveň zastáva názor (na rozdiel od názoru vysloveného odvolacím súdom v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 5Co/314/2017), že povaha prejednávanej veci nepripúšťa vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia. V danom prípade ide priamo o nárok na plnenie, o vydanie hnutelných vecí, kde až na základe riadne vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej je možné posúdiť jeho opodstatnenosť. Ide o obdobný výrok ako o uloženie povinnosti zaplatiť peňažnú sumu, kde uložením povinnosti v rámci neodkladného opatrenia by sa rozhodlo o tom, čo má byť na základe vykonaného dokazovania posúdené v konaní vo veci samej.

11. I keď z ust. § 330 ods. 2 C. s. p. vyplýva, že ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť aj neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci o taký prípad nejde. Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. Súd teda vždy individuálne vyhodnotí, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov. S prihliadnutím na citované ustanovenie nemožno abstraktne vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným vo veci samej, avšak, ako to vyplýva z výkladu citovanej právnej normy, spravidla pôjde o špecifické zdržovacie nároky, pri ktorých musia byť súčasne splnené podmienky na nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 C. s. p. Okruh potenciálnych nárokov z daného hľadiska tým nie je vyčerpaný, argumentačne udržateľný právny záver v konkrétnej veci si vždy vyžaduje zohľadnenie relevantných okolností prípadu, avšak z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy a pod. (Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števeček, PhD. a kolektív). Vychádzajúc z uvedeného neodkladná úprava pomerov vydaním navrhovaného neodkladného opatrenia v preskúmvanej veci, ktorej predmetom je klasický nárok na plnenie, neprichádza do úvahy.

12. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd, stotožniac sa s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

13. Nakoľko v danom prípade ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej, pričom z návrhu vyplýva, že rozhodnutie, ktorého vydania sa žalobca domáha, by malo byť síce rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia, avšak s povahou rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262, § 255 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto by mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovanému v priebehu odvolacieho konania preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)